

O noapte la Veneția

Cui nu i-ar place o noapte la Veneția, așa cum am văzut-o eu? Cu atmosfera plină de nostalgicele case, poduri, canale și palate, cu nume de istorie și cu romantismul gondolelor ce își îngână melopeea tangajului pe clipocirea apei? Cui nu i-ar place să simtă mângâierea boarei ce încă păstrează discretul parfum al timpurilor trecute, dar și tăria celui prezent acum? Cui nu i-ar place explozia de culori a hainelor, costumelor, a micilor grădini și restaurante ce se asortează atât de bine cu nuanțele zidurilor sau ale apei? Cui nu i-ar place să se joace de-a ghicitul misterelor din spatele măștilor de carnaval sau nu? Cui nu i-ar place de fapt, "O noapte la Veneția"? Și așa

cum am văzut-o eu, sincer o recomand cu tot entuziasmul tuturor vizitorilor și doritorilor de frumos, de inedit, de acțiune, de muzică, de dans, de veselie, mai ales că pentru asta nici măcar nu e nevoie de avion, de cazare, de zile libere sau bagaje, ci doar de un bilet de intrare la spectacolul Operei Comice pentru Copii din București, pentru opereta "O noapte la Veneția" de Johann Strauss -fiul. Eu am fost la avanpremieră ei din data de 10 noiembrie și mi-a plăcut nespus. Pentru că, de la primul pas făcut în teatru, publicul e întâmpinat cu scene și locuri din Veneția, pictate pe toți pereții foaierei, picturi care acaparează atât de intens și definitiv cumva privirea încât după acel WOW general, aproape că nu se mai îndura nimeni să-l părăsească pentru a intra în sală. Și asta a fost doar începutul. Deoarece după ce fiecare și-a ocupat locul și s-au stins luminile uzuale, odată cu ridicarea baghetei dirijorului s-au umplut pereții în totalitatea lor longitudinală și verticală,

cu minunatele clădiri emblemă ale Veneției, proiectate într-un asemenea mod și în asemenea tonuri pastelate, încât aproape că îți taie respirația. Și... gata. Miracol! Te afli deja la Veneția, înconjurat de ea. Apoi... se ridică cortina și începe spectacolul, în continuarea mai concentrată a decorurilor din sală, cu o scenografie sprintenă, ingenios realizată de Adriana Urmezescu și talentatul Traian Marin, cu luminile și proiecțiile lui de efecte speciale, cu povestea-i cunoscută și o grămadă de alte minuni care au tălmăcit-o. Pe mine chiar m-a emoționat pentru tot ce am văzut. Un spectacol fermecător, de excepție, atât de real, încât părea imaginar. Și m-a impresionat pentru modul cum desuetul, intriga, întâmplarea, au fost atât de decent dar bine frazate și frumos povestite prin cânt, prin dans, prin costume, prin culori. Mi-au plăcut în mod deosebit:

Mișcarea scenică, care a pus în valoare calitățile fiecărui personaj sau grup de personaje, prin gesturi sau suita de mișcări clasice, dar și moderne, chiar cu atitudini de karate, discrete și clare în același timp, dificile tehnic, dar elegante și fluide și asta datorită limbajului coregrafic bogat, imaginativ și adecvat fiecărei situații, cu sublinieri subtile, hazoase, fără a cădea în ridicol și cu elemente lirice, duioase, fără a deveni dulcege (în originală partitură coregrafică a lui Mihai Măndruțiu).

Vocile tinere, bine impostate, cu frazări limpezi, cu dicție bună și ceea ce e mare lucru, dublate de vizibila bucurie de cânta.

Regia personalizată a lui Cristian Mihăilescu, care nu are cum să nu te prindă.

Orchestra care deși numeric foarte restrânsă, a sunat bine sub îndrumarea dirijorului Gheorghe Iliuță.

Toți balerini ce au dat viață cu multă grație și siguranță discursului aferent poveștii.

De fapt, mi-a plăcut tot. Și de atunci, din 10 noiembrie, îmi tot repet exclamativ, ce frumoasă a fost... noaptea la Veneția!

Reușit spectacol. Reușit, luminos, vesel, proaspăt și în pofida vârstei operetei lui Strauss, foarte nou. Mai adaug aplauzele mele la scenă deschisă pentru realizatorii (deja menționați) și interpreții de certă valoare: Daniel Trandafir, Andrei Petre, Răzvan Răduță, Lorena Sandală, Adriana Gheorghiușor, Daniela Bucșan, Cosmin Vijeju, Mădălin Mandin, Sergiu Neamțu, Ionuț Picincu și arlechinii: Sabina Chirișă, Ana Badea, Alexandru Chiș, Taiga Ueno și ansamblul de balet al instituției în cauză.

Doina MOGA

2CELLOS, în concert *live* la Sala Palatului

Au cucerit publicul cu șapte ani în urmă, imediat după ce cover-ul video al celebrului "Smooth Criminal" lansat de Michael Jackson a "explodat" pe Youtube, întrunind peste 3 milioane de vizualizări în primele două săptămâni și mai mult de 18 milioane în cinci ani! Muzicieni de formație clasică, croatul **Stjepan Hauser** (deținător al nu mai puțin de 21 premii la competiții naționale și internaționale) și croato-slovenul **Luka Šulić** (câștigător al concursurilor internaționale **European Broadcasting Union "New Talent" - 2006**, **Lutoslawski - Varșovia 2009**, **Royal Academy of Music Patron's Award - Wigmore Hall 2011**) - sau, mult mai simplu, **2Cellos** - au ales, în locul unei "firești" rivalități competiționale, să alcătuiască unul din cele mai cunoscute și bine

foto: Marius Văjoaica